La Vanguardia (Ed. Català) -Cultura/s
Barcelona
14/05/16
Prensa: Semanal (Sabado)
Tirada: 63.840 Ejemplares
Difusión: 55.273 Ejemplares
Cód: 102488109
Página: 24
Sección: CULTURA Valor: 20.239,00 € Área (cm2): 776,0 Ocupación: 96,84 % Documento: 1/1 Autor: NURIA CUADRADO Núm. Lectores: 450000

Ciutat Flamenco Una nova edició d'aquesta trobada, hereva del veterà Festival de Flamenc de Ciutat Vella, que fa cinc anys que es va traslladar al Mercat de les Flors. Ara, amb moltes dones com a grans protagonistes

Flamenques i heterodoxes

A dalt, la japonesa Minako Seki, que estrenarà al Mercat 'Equilibrio arcaico'. A baix, la bailaora de Triana Uchi, que presenta 'Manomá'
FOTOS: ULRICH HEEMANN / JAVIER ANDRADA

NURIA CUADRADO

A Ciutat Flamenco tots els palos i tots els estils troben el seu escenari: des d'una trianera de soca-rel i anys fins a una japonesa criada al butoh i crescuda al Berlín multicultural. I és que aquest festival que està dedicat a les "propostes empíriques, heterodoxes, transgressores i interdisciplinàries" de cant i ball flamenc, aquest certamen que se celebra al Mercat de les Flors a càrrec del Taller de Músics, que ja té 23 anys a les espatlles i que comissarien Israel Galván, Pedro G. Romero i Patricia Caballero, té per divisa que qualsevol pugui adoptar el flamenc com a forma d'expressió: de la trianera a la japonesa, dels més jondos als més experimentals.

Un denominador bastant comú en la seva programació? Que les dones cada cop manen –i arrisquen– més sobre l'escenari (encara que els homes continuïn trepitjant molt fort: presentaran les seves propostes, a més d'Israel Galván amb *Fla.Co.Men* i de Cesc Gelabert, amb *Soleá* –tots dos coincidiran en el cartell de dissabte–, artistes com El Junco, El Güito o Caracafé). Però avui seran elles les que prenguin la paraula i la primera a fer-ho, ja que per anys i experiència s'ho ha guanyat amb escreix, és Uchi –Carmen Lérida–, la trianera, membre d'una família flamenca de soca-rel.

Uchi, amb Patricia Caballero, ballarà *Manomá* (el dissabte 21, a les 20 h), un espectacle en el qual tot neix d'Uchi i de la seva història, de la seva manera d'entendre el flamenc i de la veritat que ella transmet. "Que per què s'han interessat en mi? Doncs no ho sé, suposo que hi hauran vist alguna cosa", explica Uchi, dona de poques paraules, però sempre sentides: "Des de molt jove he menjat flamenc del bo, el que feia la meva família, que és de Triana. I suposo que el que puc aportar després de tants anys és la naturalitat, el sabor del compàs o arrencar un olé", afegeix aquesta bailaora, que ja va participar en l'espectacle d'Israel Galván *Lo real*

Amb Israel Galván i Pedro G. Romero com a comissaris, el festival aposta pel risc i la interdisciplinarietat

i que està convençuda que "en el flamenc cal obrir nous camins i seguir endavant".

En això l'ajuden Patricia Caballero i la seva directora, Balbina Parra, que a *Manomá* intenten ficar-se dins Uchi, "entrar en la seva vida com a artista i com a persona, perquè d'ella surt la bellesa; en treure-li el suc a Uchi, a la història dels seus avantpassats, a la memòria del seu cos, arribem a alguna cosa que per a nosaltres és molt propera al flamenc", explica Patricia Caballero que, posats a definir aquesta essència, tampoc no es queda sense paraules: "Té a veure amb el plaer de viure el moment, amb l'espontaneïtat, amb apropiar-se de l'espai, amb fer-lo propi i omplir-lo d'energia". I aquí el discurs es creua amb el de la japonesa Minako Seki, que l'any passat va compartir escenari amb Sol Picó amb l'espectacle *We women*, perquè aquesta mestra del butoh també concep el flamenc com una energia que es transmet i que ens connecta.

Minako Seki va arribar al flamenc per camins molt diferents dels de la sang o les arrels; hi va entrar des del butoh, l'estil de ball sorgit al Japó després de la Segona Guerra Mundial en contraposició a la influència americana. "Curiosament –explica Minako–, l'etimologia de la paraula butoh prové de zapateado. Suposo que sabatejar és una cosa ancestral que, d'alguna manera, ens comunica amb la mare natura, a la qual preguntem pel nostre destí. La dansa de Carmen Amaya tenia aquesta cosa mística que permet a l'home connectar amb les forces de l'univers i mitjançar en una dimensió espiritual".

Minako, resident a Berlín des de mitjans de la dècada dels vuitanta, presentarà al Mercat (dijous, a les 20,30 h) el seu espectacle *Equilibrio arcaico*, que ha concebut al costat d'Israel Galván i –de nou– Patricia Caballero. "Miro d'utilitzar el poder creatiu de la imaginació per reinterpretar tant el butoh com el flamenc, per portar-los al meu propi terreny i crear el meu propi llenguatge amb uns nous arranjaments", explica la japonesa, conscient que "per descomptat, el resultat no és ni flamenc ni tampoc butoh".

"El flamenc hauria de reinterpretar-se a través de l'autenticitat dels seus bailaores i no quedar ancorat en formes buides del passat", aposta Seki, que coincideix plenament amb l'opinió de Patricia Caballero: "En algun moment el flamenc es va aturar i hem cregut que aquesta és la seva història veritable, però el flamenc sempre ha estat fusió. El flamenc és una cosa

La japonesa Minako Seki va arribar al flamenc des del butoh; el de la sevillana Uchi ve de la tradició

molt viva", defensa. I a tot això Balbina Parra, directora de *Manomá*, encara afegeix: "El flamenc està en el seu millor moment per llibertat i coneixement. Si Uchi transmet és perquè ho fa des de dins i perquè la seva llibertat és flamenca". Sí: la seva llibertat és flamenca, com la de Patricia o la de Minako, però també com la d'Inés Bacán, que presentarà *Infusió*; la de Mónica Valenciano i el seu *Impregnaciones en la Srta. Nieve y Guitarra*; la de Natalia Jiménez, amb *Práctica en la frontera*; i la de Paloma Fantova que al Mercat ballarà *Diálisis*. Per a totes elles, i amb el permís dels seus companys homes, un olé.

Ciutat Flamenco
MERCAT DE LES FLORS
DEL DIMECRES 18 FINS AL DIUMENGE 22 DE MAIG